

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1563 usque ad annum 1566

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118626

§. 98. Carpii Cardinalis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67192](#)

Sæcul. XVI. demonstrare nitebatur, exponens, Cal.
A.C. 1564. vinistas a Gubernatoribus vexari, ho-
 micidia impune relinqu, atque inita
 abhinc pace propter Religionem cen-
 tum triginta duos homines fuisse truci-
 datos. Verum Rex, cum Calvinistas
 se absente seditionem moturos verere-
 tur, ad Condæi Principis sententiam
 benigne respondit, hæc eidem signifi-
 cans: „nihil ardentius percupio, quam
 „suum cuique jus tribuere, atque ad
 „edicti mei interpretationem gravissimis
 „caussis impulsus fui, interim spe cer-
 „tus vivo, quod tu ipse met, cum re-
 „gni commodo, atque utilitati inter-
 „tus videaris, easdem omnino ratas
 „habiturus sis: præprimis vero mihi
 „persuasum habeo, tibi nunquam in
 „mentem venisse, quod meam volunta-
 „tem ad tuum arbitrium inflectere au-
 „deas: si vero mei Gubernatores, ce-
 „terique Ministri suo officio defuerint,
 „ea severitate plectantur, ut pacis con-
 „servandæ studium, quo flagro, omni-
 „bus patefiat: quamvis hucusque con-
 „cordiæ edictum constanter, ac sincere
 „fuisset observatum, & nequidem ha-
 „bita Religionis ratione æqualiter om-
 „nibus jus diceretur. „

§. XCVIII.

Carpii Cardinalis obitus.

Hoc

Hoc anno Domini millesimo quingen- Sæcul. XVI.
A.C. 1564.
tesimo sexagesimo quarto ex Cardi-
nalibus Carpius, Montanus, & Sfor-
zia mortalitatem exuebant. Horum
primus die prima Maji Anno salutis
nostræ millesimo quingentesimo ex Leo- Ciacon. vit.
Pont. p. 619.
Sadol. ep. 1.
5. ep. 5.
Ughel Ital.
Sacer.
nello Corporum Comite progenitus fa-
cere militiae nomen dederat, semper
singularis pietatis laude conspicuus:
porro Philosophiae, ac Theologiæ cur-
riculo Patavii confecto Romam contem-
dit, cum Ecclesiæ universalis clavum
teneret Clemens VII. a quo in gratiam
Leonelli Patris, qui Leoni X., cunctis-
que Medicæis acceptissimus erat, Fa-
ventinum Episcopatum anno post Chri-
stum natum millesimo quingentesimo
vigesimo octavo obtinuit, septimo au-
tem post anno præter morem Legatus
in Franciam ad Franciscum I. decerne-
batur, ut Synodum esse indictam nun-
tiaret, necnon hunc Regem ad pacem
induceret: postquam vero a sua lega-
tione evoluto anno redierat, ordinarius
declarabatur Nuntius, in quo munere
a Paulo III. Clementis VII. successore
confirmatus, atque anno a partu Vir-
ginis millesimo quingentesimo trigesi-
mo sexto, licet absens, Cardinalium
Collegio adscriptus est, quapropter ru-
brum galerum a Pontifice recepturus
Anno Salvatoris nostri millesimo quin-

Hist. Eccles. Tom. XLVII. Y gen-

Sæcul. XVI. gentesimo trigesimo septimo die septima
A. C. 1564. Julii Romam reverti cogebatur. Porro

Carpus, quamvis ingens animorum
aversio inter Cæfarem, & Franciæ Re-
gem ferveret, ob suam tamen morum
comitatem utriusque Principi acceptus
tantopere eorum benevolentiam sibi
conciliabat, ut iidem, quotiescumque ad
eos alegabatur, illum tanquam pacis
Angelum venerarentur: unde Carpus
haud parum conferebat ad illud collo-
quium, ubi Anno restauratæ Salutis
millesimo quingentesimo trigesimo no-
no ambo Principes Buffetum convene-
rant. Postea Carpus diversis tempo-
ribus Agrigentinæ, & Nolanæ Ecclesiæ,
necnon Salernitano Archiepiscopatui
præfuit, ac demum Anconitana Lega-
tione auctus, eo in munere suo fane
docuit exemplo, quam regiminis nor-
mam Gubernator Ecclesiasticus amplecti
teneatur; quippe Lauretanum Beatæ
Virginis Templum adjectis ædibus au-
xit, Anconitanum Portum muniri jus-
fit, corruptelas in justitiæ administra-
tionem irrepentes correxit, ac paupe-
ribus ea, quæ Judices negligere vide-
bantur, exacte reddi præcepit, nec
minus politici regiminis ordinem re-
stituit, & quicquid ad firmandam hu-
jus Provinciæ quietem, ac prosperita-
tem conducere potuit, sedulo procuravit.

De-

Denum Ancona evocabatur, ut ^{Sæcul. XVI.} Romanæ urbi præcesset absente Papa, A.C. 1564.
qui cum Cæsare collatus Bussetum petierat, postea autem ab eodem Pontifice eidem demandata est cura Ordinis S. Francisci, & Societatis Jesu, cui semper sese valde propensum exhibebat, plurimumque conferebat, ut iidem Patres Laureti admitterentur, quinimo mortuo Cardinale Contareno Societatis Protector esse voluit. Præterea Sixtus V. qui tum nonnisi Ordinis Fratrum Minorum Alumnus nulla dignitate decoratus erat, suam fortunam potissimum huic Cardinali in acceptis referebat, quippe ab eo in Theologum assumptus, atque Inquisitoris munere auctus Venetas decernebatur, ejusque opera in supremum Ordinis sui Ministrum electus insuper Episcopus renuntiabatur. Tandem Carpini Cardinalis merita, ac virtutum specimina paſſim ab omnibus tantopere celebrabantur, ut Sedem Pontificiam abs dubio obtinuisset, si diutius vita superstes fuisset: obiit autem hoc anno die secunda Maji anno ætatis suæ ferme sexagesimo quinto, sepultusque est in Ecclesia Sanctissimæ Trinitatis apud Montem Pinium.